

Dernæst sluttede det ærede Medlem med at udtale en Beklagelse over, at Staten nu igen bebyrdedes med en stor Udgift. Jeg siger: *igen*, fordi det ærede Medlem benyttede det Udtryk, at nu var der atter en stor Udgift, som skulde afholdes af Statskassen, uden at der samtidig anvistes Indtægt til at dække den med. Jeg synes, at det ærede Medlem, som ellers plejer at bruge meget maadeholdne Udtryk, her brugte et ikke rigtigt Udtryk, et alt for stærkt Udtryk, naar han talte om, at nu var der atter, nu var der igen en stor Udgift, der skulde afholdes. Jeg ved ikke af, at der i denne Samling har været Tale om at afholde nogen som helst stor Udgift, medmindre det ærede Medlem skulde sigte til den Udgift, der vil komme for Statskassen til Afholdelse af Renter af det Statslaan, som blev optaget ved Loven af 9. Juli d. A. I saa Fald maa jeg for det første sige, at jeg i Folketinget rejste Spørgsmaalet om, hvorvidt man nu skulde skride til at skaffe Staten en Indtægt til at afholde dette Rentebeløb, og der blev da af den ærede Ordfører for det Parti, som det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) tilhører, straks givet mig Ret i den Betragtning, at nu kunde man ikke optage nogen Forhandling derom; og at der ingen Aarsag var for Finansministeren til at fremkomme med Forslag i saa Henseende, thi et saadant Forhold maatte henvises til et Tidspunkt, hvor man vidste bedre Besked om de finansielle Forhold, som vil komme til at foreligge for Danmark, baade hvis Verdenskrigen fortsættes i længere Tid, og hvis den snart slutter. Den Gang rejstes der ikke Krav om Dækning, og dog var det, som forelaa, en Udgift paa 3 Mill. Kr. aarlig i længere Tid, ikke som her 3 Mill. Kr. een Gang for alle. Det undrer mig meget, at det ærede Medlem rejser dette Spørgsmaal overfor en saadan Udgift een Gang for alle. Man plejer dog ikke, synes jeg, hvis Staten skal afholde en Udgift een Gang for alle, straks at spørge, hvorfra Pengene skal komme. Pengene skal komme derfra, hvorfra overhovedet Pengene kommer til de Udgifter, som Staten paatager sig. Jeg vilde da finde det højst mærkeligt, om nogen fra Rigsdagens Side skulde kræve, at Finansministeren, fordi han stiller Forslag om en Udgift paa 3 Mill. Kr., skulde komme med Forslag til en ny Indtægtslov for at imødekomme de Krav, der stilles til Statskassen. Jeg kan umuligt tænke mig, at det ærede Medlem for Alvor skulde mene dette, og jeg maa ogsaa protestere mod det Udtryk, han brugte,

at der kom bestandig Forslag til Rigsdagen om Udgifter, uden at man vidste, hvorfra Pengene skulde komme. Det ærede Medlem benyttede i Virkeligheden Lejligheden til at sige nogle Ord om, at der skulde skaffes Indtægter til Veje for de store Udgifter, som Staten efterhaanden paatager sig. Derfor er jeg ikke blind; det vilde være mærkeligt, om en Finansminister ikke vidste dette, at Staten let kan komme i finansielle Vanskeligheder, naar der bruges saa mange Penge som i Øjeblikket. Mest bruges de jo til militære Formaal, og jeg har ikke hørt, at nogen har gjort Indsigelse mod, at Pengene anvendes dertil. Jeg er ikke blind for, at der kan komme den Mulighed, at Staten maa skaffe sig nye Indtægter, men jeg har ikke hørt noget om, at man fra Rigsdagens Side har paalagt Finansministeren nu — og allermindst i denne Sommer, hvor Forhandlingerne gaar ret langsomt af forskellige Grunde, som jeg ikke skal dvæle ved — at komme med et saadant Lovforslag.

Det ærede Medlem nævnedes, at jeg i et Blad havde udtalt mig om en mulig Børsskat, og sagde, at jeg havde gjort det koldsindigt. Jeg tror ikke, at dette Ord kan anvendes om mine Udtalelser. Jeg har intet imod at udtale mig om den Sag, men jeg mener, at det ikke er muligt at komme med Skattelovforslag nu under Sommerrigsdagssamlingen, og jeg skulde tro, at der ikke er ret mange ærede Medlemmer af de to Ting, som ikke vil give mig Ret i dette, at man neppe behandler Skattelovforslag i en Samling som denne. Grunden til, at Rigsdagen er samlet, maa jeg hævde, er den, at det under saa store Begivenheder, som sker i Verden, er nødvendigt, at Rigsdag og Regering kan mødes. Men Rigsdagen er ikke samlet direkte for at lovgive om andet end det, som er fornødent. Naar der nu kræves en Børsskat, kommer det jo under den Form, at det skal være en Art Spekulationsskat; man vil straffe de Folk, der spekulerer paa Børsen, ved at paalægge dem Skat. For det første paalægger man nu ikke Skat af moralske Grunde. Vi har ikke i vor Lovgivning moralske Skattelove — vi har ganske vist lagt Skat paa Spil, f. Eks. Totalisatorspil —, men de er ikke vedtagne af moralske Grunde, men for at skaffe Staten Penge. Hvis man er imod Totalisatorspil, maa man forbyde det; man lægger ikke Skat paa det for at udrydde det. Vore Lotterier er jo ogsaa en Skat paa Spil, og vi har jo der baade Stempelskat og Fortjeneste paa